

OD KOMITETU REDAKCYJNEGO

Rola administracji publicznej w zarządzaniu różnorodnymi sferami życia społecznego ulega ciągłym przemianom. Zmianom ulega struktura organizacyjna administracji, a także zakres jej działania. W zależności od przyjętej koncepcji funkcjonowania państwa kształtowana jest sfera, w której wykonawcze i zarządzające organy państwa mogą ingerować w funkcjonowanie innych podmiotów. Rozwój społeczno-gospodarczy świata – przynoszący, oprócz wielu pozytywnych skutków, także wiele zagrożeń o charakterze społecznym, gospodarczym i przyrodniczym – powoduje znaczne rozszerzenie sfery działania współczesnej administracji. Następuje nie tylko poszerzenie sfery działania, ale także zróżnicowanie metod działania oraz instrumentów realizacji polityki państwa. Coraz większego znaczenia nabierają również działania mające charakter ponadnarodowy lub związane z ujednoczeniem działań wewnętrznych w danym regionie świata. Przykładem są wspólne działania podejmowane na podstawie prawa europejskiego.

W literaturze związanej z prawem administracyjnym można znaleźć na ogół dwa określenia pojęcia administracji. Jedno z nich nawiązuje do wyodrębnionej grupy organów państwa lub samorządu terytorialnego oraz zatrudnionych w nim ludzi. Drugie określenie wiąże się z przedstawieniem administracji lub administrowania jako funkcji wykonawczej i zarządzającej albo innymi słowy funkcji, która nie jest ani sprawowaniem władzy, ani wymiarem sprawiedliwości. Należy przy tym pamiętać, że termin „administracja” wywodzi się z języka łacińskiego. W literaturze przedmiotu podkreśla się, że współczesny język prawa – a w ślad za nim język prawniczy – nawiązuje do łacińskiego znaczenia administracji jako działalności służebnej. Wychodząc z tego założenia, dopracowano się w literaturze bardzo wielu określeń administracji, a w szczególności administracji publicznej. Można mówić zarówno o definicjach pozytywnych, jak i negatywnych czy definicjach podmiotowych lub przedmiotowych.

Mnogość definicji świadczy m.in. o tym, że zagadnienie organizacji i funkcjonowania administracji publicznej wywołuje często spory dotyczące koncepcji jej roli we współczesnym państwie. Ponadto świadczy o tym, że

jest to zagadnienie interdyscyplinarne, wychodzące często poza sferę rozważań z zakresu nauk prawnych w ich ścisłym znaczeniu. Następstwem tego jest ciągle poszukiwanie, co powinno znaleźć się w sferze zainteresowania nauk administracyjnych. Do niedawna za nauki administracyjne uważano jedynie naukę prawa administracyjnego, naukę administracji oraz naukę polityki administracyjnej. Rozwój wiedzy, zacieranie się granic pomiędzy poszczególnymi dyscyplinami, a także zgodne z ogólną teorią systemów spojrzenie na otaczającą nas rzeczywistość jako zbiór otaczających nas systemów różnej kategorii wymagają współpracy pomiędzy przedstawicielami różnych dziedzin wiedzy.

Analizowanie funkcjonowania administracji publicznej stwarza konieczność zastanawiania się nad następującymi podstawowymi zagadnieniami:

- 1) budowa organizacji składających się na strukturę administracji publicznej;
- 2) układ stosunków zależności występujących w ramach administracji organizacji;
- 3) przepływ informacji w organizacji;
- 4) proces podejmowania rozstrzygnięć przez administrację, zarówno zewnętrznych jak i wewnętrznych;
- 5) zagadnienia przeprowadzania i skuteczności działań kontrolnych w administracji publicznej;
- 6) nabór kadr i kształcenie kadr dla administracji.

Zwrócenie uwagi na wymienione zagadnienia było motywem przewodnim podjęcia inicjatywy wydawania zeszytu poświęconego administracji publicznej. Sądzymy, że będzie on istotnym uzupełnieniem zeszytów poświęconych prawu oraz prawu kanonicznemu. Będzie to także forum, gdzie będą mogli się wypowiedzieć teoretycy i praktycy zajmujący się problemami tej części struktury państwa, która – jak wskazuje jej nazwa – powołana jest do służenia społeczeństwu poprzez działalność organizatorską, reglamentacyjną oraz kontrolną.

Oddając do rąk Czytelników nowy zeszyt „Roczników Nauk Prawnych”, pragniemy podziękować JE Biskupowi Prof. dr hab. Andrzejowi Dziędze Dziekanowi Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL, za wsparcie naszej inicjatywy, Księdzu Prof. dr hab. Józefowi Krukowskiemu za wyrażenie zgody, a następnie pomoc w realizacji przedsięwzięcia. Wielkie słowa uznania należą się Prof. dr hab. Jerzemu Fladze i Dr. Jackowi Dziobkowi-Romańskiemu, których wielki entuzjazm, zaangażowanie i ogromna praca doprowadziły do wydania tego zeszytu. Wszystkich Czytelników zapraszam do podjęcia współpracy przy tworzeniu następnych zeszytów.